

Виходить во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы відомий рускими санть о 5-й год. поп. Литер додатокъ видається на іноземн. поштой" виходить по 2 печат. ар-кути кожного 15-го і послідного дня кожного місяця. Редакція "Адміністрація підл. Ч. 44 улица Галицка. Гуковіні видаються лише на попереднє застеженіе. Гуковіні приймаються по цінѣ 6 кр. бѣт однієї стрінки печатки, въ руб. "Надоблане" по 20 кр. а. в. Редакція неопечатанія вѣльшій бѣт порта.

Предплату и инсерти приймаються: У Львовѣ Адміністрація "Дѣла". У Віднѣ Haasenstein & Vogler, Wallerstrasse 10; M. Dukes, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co, Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter & Co, K. L. Daube & Co. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, K. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Росії Редакція "Кіевських Старин" въ Кіевѣ, поштовій ярд і "Газета Бор" В. Ф. Зама въ Одессѣ Дери-басовська ул. д. Ралли 9.

Просимо нашихъ Вп. Предплатникѣвъ о скорѣ надсыпаньї предплаты и вы-рѣвнаньїе залегостей.

Наше положеніе.

III.

Другимъ, не менше важнимъ дѣломъ въ нынѣшній роботѣ єсть: стерегти народу руского передъ деморалізацією. Не знаю тутъ на оцѣ деморалізації поодинокихъ одиць ако людей и ихъ паденія моральнаго, въ рокодії намъ озищенье сей деморалізаціи, яку въ несвѣдомости и свѣдомости на-насли намъ деякій нашъ "дѣятель", именно до поли понять етичныхъ.

Давнѣйшихъ "трудныхъ временъ" не хо-чено тыкати, бо судъ надъ ними входитъ вже въ реєртъ исторіи, але нынѣшній часъ, якъ пережили мы и переживаемо въ Австрії, на-лежать до обзemu критики дневникарской.

Згадана деморалізація полягає головно въ томъ, що одна частина будто інтелігент-наго Русиновъ въ нашому краю мимо того, що исторія и наука філологіи стоять для нихъ отворомъ, заєдно ще не посѣдає або и не хоче посѣдати раціональнаго и здорового, за правдѣ основаного понятія о рускості. Лю-де тої категорії стоять ще заєдно передъ заєдною народомъ немовь передъ загадочнымъ синкомъ и въ наивности або и лукавствѣ пытають себе; хто они? Есть се обявъвъ край-но оригиналный, одинокій въ исторіи куль-турныхъ народовъ європейскихъ, посередъ которыхъ подобне нѣсенітне пытанье нѣколи не повстало. Але що аномальний сей

появъ у насъ существуетъ и що въ нашому рускому обществѣ жіє та въводиться досыть болого сихъ оригиналныхъ гермафродитовъ національныхъ, то гдѣ намъ про-нагъ и ихъ генезу не подати обширнѣйшихъ давнихъ, щобъ потому осудити точнѣйше стѣ-нностъ ихъ апокалиптичной теоріи и заразомъ подати средства на усуненіе зла, котре пога-нливъ червомъ точить нашъ народный ор-ганизмъ.

Наши гермафродиты національний дату-ются на кождый случай ще въ часобѣ передъ 1848 рокомъ, коли національность руска, въ порѣ всеславянскаго бгродженія, подъ впливомъ літературного движения на Українѣ,

Дѣло

поддеркуваного Основанікомъ, Макоимови-чевъ и Метлинськимъ, стала провабати пись-менными творами звѣстного "тріумвірату", на котрого чолъ съ чистыми етничными по-нятіями стоявъ Маркінъ Шашкевичъ (\dagger 1843 р.). Вже тогды звѧявляється у насъ вавилонська путаница гонять о літературнѣмъ языцѣ. До-сить згадати на сѣмъ мѣсяці про Іосифа Левицкого "Listy, tyczaæ się piśmieniostwa guskiego" (1843 р.). Першимъ "стихотворціемъ" галицкимъ (прозы рускої не пробовано) языкъ народа въдаєся "хлопський" и не способнѣмъ до літератури. И для того радятъ одні заступни-ти его языкомъ польскимъ, другій — рос-сійскимъ (Зубрицкій и Левицкій, котрій въ своїй граматицѣ оду Державина наводить за-взорець руского языка), а третій, псевдо-епи-гоны Маркіна, стараются надати ему по-

средствомъ граматичныхъ формъ старослов'ї-нскихъ якоись політуры и проблематичної вицести. Рокъ 1848 заставъ галицкихъ Ру-синовъ при тѣмъ хаотично понятію о род-нѣмъ своєму языцѣ! Въ власнѣдокъ же того сталося оттакъ таке, що коли правительство спытало Русиновъ, хто они и якій народъ? — то одинъ, сконцентрованій въ "Головній Радѣ рускѣй" узнали себе частиною 15 міліонного народу руского, окремого бѣтъ польского и россійского; другій же, вѣбраний въ "Рускѣй Соборѣ" ванеговалъ существованіе языка рус-кого на підставѣ теорії: gente Rutheni, natione Poloni; а третій підъ проводомъ історика Дениса Зубрицкого, що переписувався дуже пильно съ Погодиномъ, просто на сей часъ замовкли, лишаючи отповѣдь на се пытанье на познѣйшій, лѣпшій часы.

До 1848 року справа руска мала характеръ чисто літературный, бо впрочемъ всѣ народы австрійскій въ до-конституційномъ пе-ріодѣ не посѣдали въ державѣ нѣякого зна-ченія політичного. Доперва по 1848 рокѣ и Русини галицкій становлять окремий національный елементъ, а "Головна Рада Руска" стає єго офиціальною представителькою. Небавомъ слѣдує вѣдь австрійскихъ Славянъ въ Прагѣ, на котрому являються и Русини Галицкій и де у-перше чують досыть конкретно, після фасону Коляра, здѣфиновану ідею о всеславянствѣ яко фаланзѣ анти-германської, котра врьлася досыть глубоко въ іхъ мягоньку ще душу. По неудачнѣмъ Сой-

мѣ Кромерізкѣмъ слѣдує упадокъ консти-туції и реакція, котра триває ажъ до жовтня 1860 р. Черезъ весь той часъ суть Русини для правительства австрійскаго елементомъ консервативнымъ и добрымъ антидотумомъ противъ революційної Польщѣ. Насъ уважає Вѣденъ "вѣрными Тирольцами въходу", фо-ритуе и плекає нашу народнѣсть, здѣфинови-ну "Головною Радою Рускою", а нашъ языкъ, котрый до 1850 року ограничивався на звѣстній сферѣ въ підъ соломяної стрѣхи, одержує теперь приступъ до школъ народныхъ и се-рединныхъ яко обовязковый предметъ науки для Русиновъ, Поляківъ, Нѣмцівъ и Жи-довъ. Рѣвно-жъ и церкви нашї призначено то-гды певнѣ ширші права, а школинїй моло-дежі рускїй позволено слухати свого гречес-кого богослуженія.

Літературна робота сконцентрувалася підъ той часъ коло "Галицкої Зорї" и раз-вивалася до 1850 року правильно на основахъ чисто народныхъ. Членівъ "Собору Руского" було відмінно вѣтъ рускости. "Зоря" числила до 2000 предплатниківъ. Все ішло гладко.

Тѣлько-жъ въ 1851 р. и слѣдуючомъ ча-сѣ добачаємо легоньку змѣну въ літератур-нѣмъ напрвленю. А дѣса то именно тогды, якъ редакцію "Галицкої Зорї" переймають въ свої руки Богданъ Андріївичъ Дѣдицкій (авторъ "Конюшого"), а оттакъ и сумної па-мяти Северинъ Шеховичъ. Развъ, по недостат-ку матеріалу літературного, а ще радше підъ впливомъ всеславянського вѣтру, котрый вѣ-явя тогды до насъ via Прага, починаютъ по-воляючи новій редакторы языкъ народный (въ іхъ понятію: ісковерканій полонізмами) о-чищувати и отъ, доживає Русь галицка-го цаства, що ви у першій разъ стають го-дувати такими плодами літературними, якими була "Антологія" и "Семейная Бібліотека".

Се первый объявъ въ частії свѣдомого, въ частії може и несвѣдомого затемнюванія понятія о рускѣй літературнѣмъ языцѣ, ко-тому вже въ 1852 р. прйшовъ въ помочь Денисъ Зубрицкій, написавшій свою "Історію Галицкого и Володимирского княжества" на досыть чистомъ языцѣ россійскому. Зубриц-кій яко історикъ уважавъ підъ той часъ на-укоўскимъ авторитетомъ въ Галичинѣ, то и не трудно прйшлось ему стати заразомъ и пова-гуючи языковою и якъ такій писати бѣтъ въ 1855

роцѣ куріовне заявленіе: "єсть мрачнѣи из-ступленники, или скорѣе низкіе невѣжды, въ лѣнѣ доселѣ проживавшіе, пренебрегавшіе всяку науку собственного языка, употреблявшіе чуждое варѣчіе, прислушивавшіе толь-ко простонародному разговору собственныхъ слугъ и работниковъ и желавшіе теперь, чтобы мы писали свою исторію на областномъ нарѣчіи галицкой черни. Странное требование! Исторія пишется для образованного и образующагося класса народа. Для просто-людина довольно молитвенника, катехизиса и псалтира".

Для Заграницы, окрѣдѣ Россії:

на цѣлій рокъ . . . 12 зр.	на цѣлій рокъ . . . 12 рубл.
на півъ року . . . 6 зр.	на півъ року . . . 6 рубл.
на четверть року . . . 3 зр.	на четверть року . . . 3 рубл.
съ дод. "Бібліотеки":	съ дод. "Бібліотеки":
на цѣлій рокъ . . . 16 зр.	на цѣлій рокъ . . . 16 рубл.
на півъ року . . . 8 зр.	на півъ року . . . 8 рубл.
на четверть року . . . 4 зр.	на четверть року . . . 4 рубл.
на самъ додатокъ:	на самъ додатокъ:
на цѣлій рокъ . . . 250	на цѣлій рокъ . . . 250
на півъ року . . . 125	на півъ року . . . 125

на півъ року . . . 15 зр.

на півъ року . . . 750 рубл.

на четверть року . . . 375 зр.

съ дод. "Бібліотеки":

на самъ додатокъ:

на цѣлій рокъ . . . 19 зр.

на цѣлій рокъ . . . 6 зр.

Поздніоке число компутъ 12 кр. а. в.

Давній попы и дяки на Українѣ.

(Даліше.)

Дальша каріера батька пойшла якъ по ма-сії. Заразъ бѣтъ найшовъ себѣ дяківські мѣсце въ початъ жити щасливо. Оти любивъ згадувати золотий часъ своєї молодості, коли були сти-харнімъ дякомъ. Стихарній дякъ, молодий и спів-вакъ, бувъ правдивымъ львомъ въ тогдешній Українському сѣльському товариствѣ. Въ той часъ бѣтъ толькъ рисувався планъ перемінъ въ цѣ-лью станѣ українського духовенства. Въ 1819 рокѣ кіевсько-могилянська академія, котра була заснована въ закладѣ, що мѣстивъ въ собѣ по тогдешніму новий кругъ освѣтъ, пере-мінена була въ закладѣ становий, духовний, и розпалася на три учебній заклади, що чинили три степени духовної освѣти: бурсу або низшу шко-лу — для приготовлення причетниківъ въ канади-дѣ для дальшого образовання, семінарію — для приготовлення попівъ и академію — для вищого духовного образовання. Реформа мала змінити ста-ти бывшої относини въ духовенствѣ и надати новій парохіямъ попівъ освѣченыхъ, больше умі-ліхъ дяківъ и причетниківъ, позбставляючи відъ архієрея призначувати ихъ, якъ самъ хотѣ, а не послія вибору "темної" громади. Підъ впливомъ ідей XVIII го століття о абсолютній свободѣ просвѣтъ и абсолютній школѣ тем-ноти, котру вищочувала въ собѣ "чесні" неопро-свѣщенна, забута на конечності морального вяз-

ку попа съ парохією, забуту на историчній, на-родній начатки, по нарушению которыхъ настуپає розривъ и моральна немощь самихъ просвѣтъ, — не зналося, що радикализмъ особливо шкодливо отзывається на релігійнїй моральнosti. Але въ той часъ, котрый описуємо, планъ толькъ покладено: на селяхъ про него цѣлкомъ не знали, тутъ дав-ній относини дальше панували съ посвѣтнми своимъ авторитетомъ. Дяки не мали ще противниківъ въ особѣ богословівъ. Нѣколи не були поважними противниками ихъ тії немногій латинищи, що дойшли въ академії (потомъ въ бурзі) до інфи-мії, граматики и навѣть риторики, черезъ то, що они, яко неуки ученики, що толькъ байдики збивали въ академії, приносили съ собою на село толькъ посвѣтній чеснокъ и негарній мораль-ній прикмети, и надъ ними справедливо насту-пився дяки. Про нихъ зложено було немало купле-твъ, якъ напр. отесъ, що и я ще въ дитинствѣ си-живавъ:

Бувъ Грицько мудрый,
Родомъ зъ Коломиї,
Виневъ бѣтъ добра на філософії:
Въ щѣснадцять лѣтъ письмо мімривъ,
Ta все по латинѣ лавривъ (отъ liber)
A въ сімнадцять лѣтъ перечитомъ
Всю псалтырку дінъ знавъ...

Не було противниківъ дякамъ-кавалерамъ и зъ сторони іншихъ верствъ людности. То була дивна, казочна пора. На рускїй землї, въ рускїй державѣ, рускимъ народомъ безпосередно и майже безконтрольно володѣвъ, судивъ и рядивъ еле-

ментъ захожій, другої народності, противнїй всему рускому. Польскій вельможъ, паны, панки й підопанки були пануючою класою въ краю, они становили вое интелигентне, урядницке, що отро-го отдається въ речти людности, не маючи съ нею нічого спільнаго. Тымъ близьше тулилися одна до другої обѣ тогдешній класи рускої людности, духовенство и мужицтво, що чинили ра-зомъ окремий свѣтъ въ краю, особну задоволену своїмъ громаду. Головний тонъ въ тѣй громадѣ давали попы и човажнійшій въ парохіяхъ го-сподар, жінки и дочки одніхъ и другихъ, а солено-тої громады, цвѣтомъ молодежі си були дяки и поповицѣ — наслѣдники парохій, наїчольнійша женихі.

Сезонъ забавъ въ тогдешній українському селї — осінь, докладнійше часъ бѣтъ Преобра-ження Господніго (серпня), коли кінчилися ко-сово-виці и жицва, пристигали овочі въ садахъ и о-городахъ, отже зачинався въ домахъ достатокъ добръ земнихъ, ажъ до Зимного Николи (6 грудня), коли наречтѣ треба було перестати прода-вати и тратити, а подумати о заощадженні до-бутку на новий посвѣтъ и о прохарчованію родини и худоби до слѣдуючихъ жицвъ. На той часъ и доси пропадають въ полуденно-русихъ парохіяхъ всї храмові праціники, весілля, поминки, и т. п. Найурочистѣшимъ случаемъ въ парохії бувъ храмовий день. Вся околиця въ той день розрушувалася, все зване й незване їхало і било въ храмъ, у кожного господари въ парохії службу въ землї чеснії гості. Всѣмъ розносилося досыть їдти и напитку. Молодіжъ звичайно тягнуло до кухнї, де свои и приїжжі поповицї и дяківни звивалися то за для господарства, то для порядку, то про око людске. Тутъ квагерувався и Аморъ съ овоними стрѣлами. Молоді дяки и поповицї помагали пан-намъ лѣпити пироги, скубати кури, подати, прієсти, винести, при чёмъ сицали поговорками,

школьной церковно-словянской формы выка въ способъ природный и выскакивати для
въышенье языкъ народного. Така робота, него чимъ разъ ширше поле въ школѣ и пу-
коля-бы разнагальнилась, могла-бы не только бличномъ житю, забавлялъся нашъ псевдо-ли-
стася небенечною для русского языка, ко- тераты 1850-тыкъ роковъ въ литературѣ
трому Выс. цѣс. правительство въ новѣйшомъ объединеніе, котре не только скончалось
часть да ласкану помочь, и спинити его ров- цѣлковитымъ фіскомъ, але нанесло тижкій.
вой, зависиши маже выключно отъ клира, першій ударъ политичному нашему значенію
але могла-бы нанести наибольшу школу на- въ Австріи.

Поглядъ правительства

на внесеніе посла Юл. Рожанчука въ справѣ
языка руского въ школахъ народныхъ и се-
реднихъ.

школахъ народныхъ и середныхъ; не спнила, якъ видко, остаточно и та постанова центральной власти, котрою заборонено заразъ въ-разу уживати гражданки въ книжкахъ рускихъ по бѣль дозволеной кирилицѣ.

Чтобы выробити языкови рускому въ школахъ народныхъ и середныхъ большій права, поставилъ бувъ — якъзвѣстно — пос. Юл. Романчукъ на остатной сесіи соймовѣй внесение, щобы дотеперѣшній Арт. II и V краевои уставы школьнай змѣнити въ сей способъ:

А тымъ часомъ, коли „народовѣ“ того часу, похованіи по закуткахъ, покинули работу Маркіянову, а иатомъ ѿ адепты теоріи Зубрицкого досыть усильно и успѣшно заходилиси коло мнимого „очищуванїя“ руского языка посредствомъ старословѣнщины въ ко-
ристь закордонной „великой Руси“, тымъ ча-

Семь ишли въ табору польского до Вѣдня дуже
докладній справоуданія о литературномъ стрем-
ленію галицкихъ Русиновъ и выкликали оста-
точно въ 1859 р. звѣстну азбучну квестію, ко-
трую занялъ гр. Голуховскій яко намѣстникъ
и п. Бречекъ, сов. министерства Баха. Се вже
всѣмъ звѣстна рѣчь, що намѣрене введеніе
ческихъ „пикельгавбъ“ яко намѣсть кирильскаго
письма не вѣничалося успѣхомъ, але объективи-
ный судія всеніи справы не може сказати, що
тогдѣшній литературы рускій не причинилъ въ
дуже значній части до сего азбучного експе-

рименту своими литературными стремлениями. Противно называть, можемо на съмъ мѣсци на подставѣ наведеныхъ фактовъ скавати собѣ щири правду въ очи, что власне наше литературне поведенье въ 1850-тыхъ рокахъ дало ѿденскому правительству похбпъ зробити „щось“, что бы насть разъ на все радикально змогло отвести отъ дурной а при томъ тен-

денційної роботи пурифікації языка рідного въ користь чужого, хотій близького, хорошого і славянського. При томъ не треба такожъ забувати, що мы отъ 1848 р. становили вже въ Австрії певный факторъ политичний съ выразною задачею: спиняти народъ польскій въ его намѣреняхъ реставраційныхъ, а тутъ показалось, що „die treuen Tiroler des Ostens“ самы мають якісь не конче выражній въ взгляду на дѣлность державы тенденціи. Черезъ то очевидно почало уменшатися довѣрье до нась, а виновникомъ лиха не бувъ народъ самъ, а свѣдомый цѣли „атаманъ Погодинской колоніи въ Галиції“, якъ подписувався Денисъ Зубрицкій

„Внесенье п. Романчука — пише „Gazeta Lwowska“ — має на цѣли змѣнити въ частину уставу краеву въ дня 22 червня 1867 р. о языцѣ выкладовомъ въ школахъ народныхъ и среднихъ, а именно арт. II и арт. V.

наглядами, высказами зъ поэтами, и т. п. — жива радость не перерывалася, серца горѣли. А тымчасомъ въ поколхъ и по за покоями живо говорили, изъ рукъ до рукъ разъ-у-разъ ходили чарки съ зарекухою, медомъ, вишнейкою, оливянкою и т. п.; попадѣ то сямъ, то тамъ тихо починали сумній пѣсни. Наразъ господарь або деканъ закричить въ дверехъ: „Ей, паны-дяки, паничъ!“ — а тѣ вже знаютъ, чого ихъ кличутъ. Всѣ дяки ставали коло порога, до нихъ прилучувалися всѣ, що добре співали, всѣ вставали, жовь-бы не плянѣ, коло боконъ товпленной гостї, що були на дворѣ, зъ судилою комнаты выглядали паны-поповни. Поважный співакъ зачинавъ — конечно „Хвалите Господа съ небесъ“. Зъ давна то початкова пѣсня. За нею безпосередно наступала такожъ сумна духовна пѣсня — творища школьнаго:

здаватися, що й онъ сирота. А спѣвъ розливаво якъ рѣка и заливавъ душу мотивами историчногория! — „Буде вже, годѣ!“ — кричавъ невыдержавшій тоски господарь — „дай намъ, Боже, веселыми та здоровыми бути!“ — и зновъ зачиналося частвованье, чарки ходили зъ рукъ до рукъ змучений первы быстро переходили въ напротивный станъ, зачинався смѣхъ, радость...

Отецъ мой такожъ уважавъ себе тогдѣ сиротою, що зробъ въ бѣдѣ и горю. Тутъ-то выдававоя для всіхъ его обширный голосъ, сиротскому чувство проймalo его огнемъ, а онъ тогдѣ рѣшу чо підбивавъ серце поповенъ и прихильность попадей. На одному изъ такихъ празниківъ гуртомъ ухвалили дати ему за жінку поповну, доньку міоцевого попа, що дуже займала его, и ненажаючи на тринацятнѣтній зробота скорупа

вважаючи на тринадцятирічний зростъ, славила
ся за першу спѣвачку въ околици. Швидко з
сімъ отбулося и весілье. То дѣялось 1821 року.
Живй, веселй, любивши товариство, обо
спѣваки — молоде подружье злї були газди. Пі

швики, що ходили подружкою зи були газди. Пішли і діти, достав' батько і діаконській станції (1824 р.), припав' до серця нової громади, мирно жив' съ попомъ, кидався до промисловъ, багато працювавъ, а достатку не було. Батько мовчавъ нѣколи до самої смерти не випивавъ чарки горб'вки самъ па-самъ і пенавидѣвъ такихъ людей, хочь бы они пили й стомаха ради. Компанія більше покидавъ и для друга-пріятеля готовъ бувъ остатне отдать. Мати такожъ любила товариство — побесѣдувати, поспівати, потанцовувати, приняти варенухою, котру она добре приготовляла. Причина недостатку дома була такимъ чиномъ ясна, толькъ не для самыхъ господарейъ, котрій

Першій уступъ арт. II після проекту внескодавці не змѣнили постановы II го артикулу згаданої уставы. Але внескодавець додав другій уступъ, въ котрому яко условія до заведенія такожъ языка другої народности, яко языка викладового въ школахъ народныхъ бере за підставу лише число руского населени въ отношеню до загального населення вконесъ мѣщевости, и ставить два жаданія: 1) щобы въ мѣщевостяхъ, де есть двѣ або больше школъ народныхъ для дѣтей того самого пола, бувъ языкомъ викладовимъ бодай въ одній въ тыхъ школъ языкъ другої народности; а 2) щобы тамъ, де есть одна лише школа съ класами паралельными, въ тыхъ класахъ бувъ языкомъ викладовимъ языкъ другої народности. Проектъ сей домагається отже того, щобы, коли заходить наведений повыше условія, бувъ заведений въ школѣ языкъ другої народности яко языкъ викладовий, хочь-бы сего въ мысль першого уступу арт. II го домагалася громада, або той, хто школу удержує.

условія, що школа має ученниковъ, котри мають учитися въ тѣмъ або въ другому, котри викладовомъ. Условіе обивленіи фактически записати въ воли родичівъ, щобы дѣти училися въ одній чи другомъ языцѣ викладовомъ. Позаякъ однакожъ записи суть чисто фреквенціи а категорія школы, т. е. чисто записанихъ и учащаючихъ дѣтей, то дѣти фреквенція а не фактический станъ школи передъ введеніемъ змѣни языка викладовимъ може бути підставою до означени, въ котрій має вчинитися языкъ викладовий. Допустимъ, що в Коломыї н. пр. до школы мужескої № 11, котра есть 4-класовою съ числомъ учениківъ отповѣдающимъ сїй категоріи школы, а іншій трой мавъ-бы бути заведений языкъ рускій яко викладовий, вписанось-бы и учащи-чениковъ, въ такомъ случаю та школа буде на бути 2-класовою. Впрочемъ, яко

Однакожь послѣ арт. XIX основныхъ за-
коновъ державныхъ, въ котрѣмъ сказано, что
заклады науковій мусить бути такъ устроеній,
щобы кожда народнѣсть могла образуватися въ
своїмъ власномъ языцѣ, не можна нѣкого си-
лувати образуватися въ языцѣ, который не есть
языкомъ народнымъ ученика. Въ виду отже
сей обставинъ, что оцѣнка условій, отъ ко-
трыхъ внескодавець робить зависимымъ вве-
денье въ житѣ своихъ жадань, мусить зовсѣмъ
оставитися властивымъ сферамъ законодавчимъ.
въ сѣмъ случаю же та евентуальность, для решты молодежи, котра не мала бы учи-
тися въ рускомъ языцѣ выкладовомъ, требуетъ постараться о школу съ языккомъ выклад-
овымъ польскимъ.

Що до клясь паралельныхъ, то грубо
передовсѣмъ замѣтити, что краеца устали
мая 1873, кромъ въ арт. VIII, нѣчого о нихъ
не вгадує. При школахъ народныхъ однакожъ
истнують фактично отдѣлы называемыя виноградомъ клясами паралельными. Щобы

Приступаючи до оцѣнки жаданъ, мѣстя-
чихъ-ся въ II арт. проекту, высказуе прави-
тельство краеве свою гадку, що можливымъ
есть перевести внесенъе, щобы тамъ, де суть
двѣ або болѣше школы народныхъ для дѣтей
того самого пола, въ одной въ тыхъ школы
бувъ языкомъ выкладовымъ языкъ другои на-
родности, бо кандидаты и кандидатки стану
учительского, побираючи науку въ семина-
рияхъ учительскихъ тои части краю, въ ко-
трой проживають обѣ народности, приспосо-
бляются до науки въ обоихъ языкахъ. Такожъ
и дидактично-педагогичній взгляды не стояли-бъ
тому на перешкодѣ, бо молодѣжь школьнa въ
мѣщевостяхъ, де живутъ обѣ народности, учится
такожъ языка другои народности, который не
есть языкомъ выкладовымъ, и для того моло-
дѣжь, котра учится въ выкладовомъ языцѣ
польскомъ, приспособлена есть до дальшои на-
уки такожъ и въ языцѣ рускомъ або на от-
воротъ.

Послѣдна алинеа арт. II. внесеня застерьгае краевої радѣ шк. въ порозумѣнію съ громадою а взглядно съ тымъ, что удержує школу, рѣшати що до того, въ котрой въ межи двохъ або бѣльше школъ для молодежи того самого пола мѣсцевости, має бути языкомъ другої народности языкомъ выкладовыимъ. Если въ однѣй мѣсцевости суть двѣ н. пр. 4-клясовой школы мужескї съ языкомъ выкладовыимъ одної народности (якъ въ Коломыи 4-клясова школа мужеска, I и II съ языкомъ выкладовыимъ польскимъ), въ такомъ случаю краева рада шк. мала-бы въ порозумѣнію съ радио громадскою порѣшити, въ котрой въ тыхъ двохъ школъ має бути языкомъ другої народности (взглядно въ Коломыи языкомъ рускій) языкомъ выкладовыимъ.

Въ школахъ середныхъ иделя внесли пос. Романчука мала-бы сама краева властъ школьна рѣшати о языцѣ выкладовомъ, а въ якъ доси доперва на жаданье рѣшацѣвъ 25-и ученикѣвъ. Однакожь на всякий случай мѣсто-бы бути заведеній окремї клясы паралельний, а кожда кляса паралельна мусѣла-такъ довго бути, доки число ученикѣвъ не було-бы менше якъ 20. Внескодавецъ мавъ и

Тутъ треба поднести ту обставину: Въ наслѣдокъ застереженои повыше засады, що примусъ до науки въ языцѣ выкладовомъ однои або другои народности мусить бути выключеный, уряджене школы съ тымъ або другимъ языкомъ выкладовымъ зависить бть думцѣ слѣдуючї вымоги: число (25) учениківъ має относитись до якои-небудь клясы цѣлости а не бгдѣлобъ; языкъ рускій має бути выкладовымъ, коли-бъ того важдамъ родичѣ що найменше 25 учениківъ рускої народности цѣлои дотычнои клясы. Коли въ

продовжуючи то отдаватися свѣтской поезіи, то горювати, напрягати силы, ждали завѣтного тридцятіліття батькового житя, якъ спасенія отъ всякої бѣди. Пôоля церковныхъ каноновъ нѣхто не може доступити поповскому стану передъ тридцятьмъ рокомъ зроосту ; вынятокъ зроблено у насъ только для тихъ, що дoстали богословску оовѣту. Щастie усмѣхнулося бѣдачу-подружю : ледви минуло батькови тридцять лѣтъ, ажъ умирає пoпъ, найближшій супrѣдъ его тестя, не лишаючи по обѣ наслѣдника парохіи. Тестъ, добре знаний въ той парохії, заразъ зазувъ зятя и съ нимъ явився передъ громадою. Громада тогдѣ окладала въ стоги панське сїно. На покосю отбулася перша рекомендація. Щоби видатнѣйше показати достоинства зятя кандидата, тестъ попросивъ громаду о дозволѣ отправити съ нимъ въ мѣсцевой повѣдь дуже подобалася, але потому батько ви неразъ жалувавъ того, бо изъ-за сенї неозначенности выходило немало непорозумѣння для обохъ сторонъ и парохіянамъ самимъ неразъ прібуло, що не знали, що дати посови за замокъ такъ, аби въ себе и его не скривдити. Слѣдъ такъ, зроблено одобреніе, съ котримъ батько, въ товариствѣ колькохъ гооподаревъ, пойшовъ до мѣсцевого дѣдича. Старий и простий панъ якож принявъ батька, вийшовъ на ганокъ въ товариство жида Азриля, арендаря, що тримавъ корши и млины въ его добрахъ и бувъ факторомъ въ его справахъ, принявъ одобреніе, подивовъши и отдавъ батькови, оказавши : „Jak bêdniez bêgut to i tobie bêdzie dobgrze“ и за тихъ наївъолавъ батькови порцію горбаки, котру той въ ушановкомъ выпивъ за здоровье пана.

церкви вечърню, утреню и службу Божу. Отправа знаменито зарекомендовала батька передъ громадою. Противникъ у него не было, бо й не можна было уважати противникомъ захриплого и вялого судного діякона и другого попа, звестногого въ околици зъ свого, неспокойногого характеру. По службѣ громаду закликано до двора покойногого попа для остаточной ухвали. Тутъ, звѣстно, громаду принялъ своимъ коштомъ проситель. Тутъ-же громадяне вывѣдувались въ про светской достоинства кандидата: чи умѣе онъ пошанувати господаря, поговорити сердечно, чи не задирача онъ якъ піаный, и т. п. По сѣмъ умолялися о плату за требы. Въ той точцѣ батько мой промахнулся: „Що ласка ваша, панове громадо, жто якъ може“, — отповѣвъ батько на пытанье, колику буде брати за требы. Громадѣ от

Съ одобренiemъ въ кищени, потверженнѣи и деканомъ, отець зъ радости продавъ остатки добро въ выбравоя въ епархіальне мѣсто. Тутъ то пошло добрѣ. Але мытарства, котрїй перейшовъ въ консисторіи и въ катедральному собору — отъ подачи просьбы до екаамену до рукоположенія, отъ рукоположенія до отримання описническої грамоты, — такій мали впливъ на чутку натуру, що потому въ протягу двадцяти семилѣтнїи службы своєї онъ нѣ одного разу не бувъ въ консисторії и толькѡ двѣчі бувъ у хірея (оба разы неудачно), и то підъ коронження свого.

(Дальше буде.)

как класс мае 70 учениковъ и есть подѣлена на два отдѣлы, то языкъ рускій мавъ бы бути въ заведеніи, коли-бѣ въ тыхъ 70 учениковъ 25 сего важдало, а не 25 учениковъ одного изъ другого отдѣлу. Припустити такоже треба, що зновъ мінімальне число 20 относиться лиши до дотичной рускої класы паралельно а не до числа учениковъ цѣлої класы.

На подѣлку вѣбраниемъ материала можна змѣшать въ пропорцію предвидѣти, яка часть учениковъ въ кождомъ случаѣ вступають за открытиемъ рускихъ класъ паче реальнихъ. Аналогичній досвѣдъ можуть мати лиши львовскій гімназії. Въ лѣтахъ 1873 до 1883 було тамъ въ рускій гімназії 69% учениковъ рускої народності а 30 94% 69% учениковъ нѣмецкої і польскої. Въ годину до гімназії нѣмецкої і польскої. Въ 1884-85 вѣтосини тѣ не змѣнилися, бо до рускої гімназії учасника тамъ 69 83% а до другої гімназії 30 17%. Наколи-бѣ всѣ ученики рускої народності важдали въкладовъ рускої, то условия заведенія руского языка въкладовъ показались бы въ слѣдуючихъ гімназіяхъ: въ Коломыї (I, II класа), въ Переїмши (I, II, III і V класа), въ Станиславовѣ (II класа), въ Тернополі (I и II класа), въ замѣтній 11 класъ въ пяти гімназіяхъ.

Въ вѣкладовъ дидактическихъ змѣна така відмѣнна пос. Романчука була-бѣ некористною, то ученики, котрій въ одній класѣ училися въ вѣкладовомъ рускомъ, мусили-бы бѣти въ вишої класѣ учиться въ языцѣ польському, до чого бы ще треба змѣнили і змѣнили, а підъ ваглядано педагогичнімъ устроївъ на тѣмъ порядокъ. Одно лиши можливе, коли-бѣ соймъ хотѣвъ вдоволи-ти відданю внесена проф. Романчука, а то звестіи рускій гімназії въ Переїмши. Се доказує вже вѣтосини тамошній гімназії. Въ чотирьохъ класахъ ток-жъ гімназії (I, II, III і V) перевишає число учениковъ рускої народності цифру 25, а въ прочихъ класахъ (IV, VI, VII, VIII) цифру 20. Въ свѣтій гімназії буде такоже завѣтгда найбільша фрекенія, бо бѣ 1880 р. було тамъ безъ перервъ акти 600, а бѣ 1882 р. бѣльше акти 100 учениковъ. Въ послѣдніхъ двохъ рокахъ тамъ ажъ 17 отдѣловъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Австрійско-угорська конференція цілова), ко-
то має зобратись въ Вѣдні въ протягу мѣсяця
травня с. р. буде мусіла взяти підъ нарады
той рядъ справъ торговельно-політичного ха-
рактеру, котріхъ здається не буде можна полаго-
ти на одній хочбѣ коли-бѣ днѣвъ треваючої
може. Договоръ съ Угорщиною, а именно таї
того, котрій относится до ревізії тарифів
шлюзівъ, буде вимагати такого положження, що
за підставъ означенихъ на конференції і пра-
вильщъ черезъ раду министеріяльну точкою можна
бути вимогити проекта для обохъ законодавчихъ
тѣлъ. Зъ сей причини завѣзвало министерство
торговли всі палати торговельній, щобъ найдаль-
ше першіхъ днівъ вересня с. р. надіслали
свою описанію взгляду на договоръ. Кромѣ сего
заданійшого предмету конференція цілової
буде під'яскуючи новій інструкції для за-
ключення торговельнихъ договорівъ съ Грецією,
Туреччиною, Францією і Румунією. Щобъ упо-
ратись стъ такъ богатими матеріалами, будуть
кубла засѣданія конференція цілової отбуватись
мешкай часу. Конференція радити буде на пере-
їмши въ Вѣдні і въ Пештѣ.

(Чеське політическе товариство) уконстату-
валось у Вѣдні. Констатуюче здѣрбанье порѣ-
шило, що товариство тое має змагати до уздання
ческого языка, яко другого языка краевого въ
Австрії долѣшної ческихъ школъ, а въ
школяхъ до поширана при виборахъ до громад-
ськихъ радъ, сойму і ради державної таихъ
кандидатівъ, котрій окажутся прихильними для
Чехії а ворожими въ вѣтосинахъ до нѣмецкого
ібералізму.

(Найвища рада санитарна), котрій трилѣт-
ній часъ урядованія кончится въ тѣмъ мѣсяціо,
зостала вже отновлена, а именно въ сей спосѣбъ,
що дотеперійшніхъ членовъ єї затвердено на
її вѣтосинахъ на дальши три роки, а толь-
ко проф. Дрзенъ, щобъ подражанье польскихъ уряд-
никівъ якоє трохи успокониги, скликавъ ихъ не-
давно всіхъ і мавъ до нихъ промову, въ котрой
взываєвъ ихъ до дальшої втретевої працї і за-
певнівъ, що они майже всі і дальше позоста-
нутъ при банку. — Ген. губ. Гурко вернувъ не-
сподѣвано зъ Москви, де бувъ на якісъ часъ
зоставлений въ Вѣдні і въ Пештѣ.

(Чеське політическе товариство) уконстату-
валось у Вѣдні. Констатуюче здѣрбанье порѣ-
шило, що товариство тое має змагати до уздання
ческого языка, яко другого языка краевого въ
Австрії долѣшної ческихъ школъ, а въ
школяхъ до поширана при виборахъ до громад-
ськихъ радъ, сойму і ради державної таихъ
кандидатівъ, котрій окажутся прихильними для
Чехії а ворожими въ вѣтосинахъ до нѣмецкого
ібералізму.

(Буковинська жемізниця.) Товариство для
будівельни львівськихъ Глибока-Берего-

метъ, Гатана Кімпелінгъ і Карапезинъ-Чудимъ въ загалѣ довготи 140 кільometрівъ, заключило що до сей будівель договоръ съ фирмю Мецгеръ & Дитрихъ. Буковинське заведеніе кредитове приймає на себе фінансуванье цѣлого предпріємства, котре обчислено на 5,600.000 зр. Правительство причинилось до сей будівель сумою 1,100.000 зр., а жалізниця черновецка сумою 1,870.000 зр. Роботы мають розпочатись ще сего року.

(Школи вищий і середній въ Австрії.) Въ роцѣ школійні 1882/83 було въ всіхъ середніхъ школахъ Австрії загаломъ 67,129 учениковъ, а именно: въ гімназіяхъ 51,554, въ школахъ реальнихъ 15,575. Въ гімназіяхъ було: Нѣмцівъ 22,159, Чехівъ 14,779, Полаківъ 8,446, Русинівъ 1,962, Словенцівъ 1,465, Сербо-Хорватівъ 540, Игаліанцівъ 1,579, Румунівъ 335, Мадяровъ 195, другихъ народностей 94. Въ школахъ реальнихъ було: Нѣмцівъ 9,112, Чехівъ 4,196, Поляківъ 945, Русинівъ 68, Словенцівъ 155, Сербо-Хорватівъ 115, Италіанцівъ 779, Румунівъ 33, Мадяровъ 117, другихъ народностей 56. Въ учительськихъ семінаріяхъ въ числѣ 70 оказалась зменшене числа учениковъ, а именно: въ мужескихъ о 775, въ жіночихъ о 122. За тое великий прибутокъ въ порівнянні зъ попереднімъ рокомъ оказалась заведеніе промисловий: число учениковъ під'ялося тутъ о 4,400. Въ тѣмъ прироїтъ участвують передовімъ: Галичина, Австрія долѣшна, Стирія, Чехія, Морава і Шлескъ. Въ всіхъ 407 школахъ промисловихъ було 1993 учителівъ. — Дотичніо вишихъ заведеніе науковихъ то въ університетахъ оказалось прибутокъ слухачивъ о 901; въ академіяхъ техніческихъ зменшилось за тое число слухачивъ майже о 100. Виши заведенія робітничій і дѣвак-академії горнічі числили разомъ 626 слухачивъ. Заведеніе богословське въ числѣ 49 мали о 149 пітомцівъ бѣльше, якъ въ попередній роцѣ.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Россія. Рухъ революційний въ Россії за-
чиняє знову проявлятись. Въ Петербурзѣ откры-
ла поліція тайну фабрику динаміту і коли-бѣ тай-
нихъ друкарев, а недавно арештовано трохъ то-
варишівъ отраченого Лисянського. Въ загалѣ въ
богато обіль можна вносити, що рухъ революцій-
ний особливо въ кругахъ робітничихъ зачиняє
знову прибрати бѣльше розмѣри. Здаєся, що пар-
тія революційна користає зъ кождоразового клоп-
оту політичного і въ даній хвили підносиТЬ симѣльше голову. Може бути, що недавні напру-
женіи вѣтосини межи Россією а Англією подали
сїя шаргъ знову трохи бѣльше жити. Неурожай
въ Россії, здаєся, приспорить революціонерамъ
знову бѣльше мальконтентовъ. — Зъ Петербурга доносять до „Pol. Согг.“, що гр. Толстой вже
на столько виздоровивъ, що буде знову мобіль об-
нати справу министерства дѣлъ внутрішніхъ, а
то має наступити вже съ концемъ сего мѣсяця
побія старого стилю. — Банкъ польській въ Вар-
шавѣ переняло вже правительство на свою руку
и установило тамъ своїхъ урядниківъ; теперь
переводито въ нѣмъ ревізію съ всюю докладно-
стю. Доси знайдено тамъ все въ порядку. Само-
убийство польського урядника того-жъ банку, Герца,
викликало въ польскихъ кругахъ велику сен-
зацію. Кажуть, що Герцъ застѣлився черезъ се-
катуру привізувшого лише що до сего банку уряд-
ника россійского. Новий директоръ сего банку а
власти теперь філія банку государственного, бар. Дрзенъ, щобъ подражанье польскихъ уряд-
никівъ якоє трохи успокониги, скликавъ ихъ не-
давно всіхъ і мавъ до нихъ промову, въ котрой
взываєвъ ихъ до дальшої втретевої працї і за-
певнівъ, що они майже всі і дальше позоста-
нутъ при банку. — Ген. губ. Гурко вернувъ не-
сподѣвано зъ Москви, де бувъ на якісъ часъ
зоставлений въ Вѣдні і въ Пештѣ.

Туреччина. Въ Старой Сербії починаються
знову Араутаги рушаги і нападають на Сербівъ.
Рухъ сей стався причиною, що дні 10 с. м. зоб-
ралося 3,000 узброєнихъ Сербівъ зъ Бѣлополя
і окружили дому Османа паша, жадаючи бѣти
помочи противъ Араутамъ. Виступилъ таке
Сербівъ спонукало Османа пашу, що бѣть обѣязув-
иємъ скору помочь, почимъ ватага розбіглася.
Для удержання порядку завѣзвало Османа паша
зъ Битоле три отдѣлы низамівъ. Доси однакожъ
Сербамъ не дано що жадно помочи и для того
ходи до авара, що въ Старой Сербії настане
знову ворохобія.

Сігнєтъ. Ще мѣсяць не минувъ якъ вже
два рази розбіглася поголоска, що лжепророкъ
Судану, Магді, померъ: першій разъ зъ руки
ворохобниківъ, другій разъ на осцу. Потвердже-
ніи доси що нема, однакожъ поспідна вѣсть може
бути дуже имовѣрною. Якъ бы оно и не було,
смерть проводира суданського не перешкоджає
видко ворохобникамъ вести вѣйну дальше. Зъ Ка-
риу доносять іменно, що ворохобники въ дніхъ
15 і 16 червня напали були на мѣсто Касалю, але
залога мѣста отперла нападъ ихъ помимо то-
го, що вони виступили були въ великої силѣ. Во-
рохобники стратили при сїмъ нападѣ 3,000 лю-
дей, а залога забрала имъ 1,000 волоў, богато
овець і 700 штукъ ріжної зброй.

НОВИНКИ.

— Намѣстникъ п. Залескій отвѣдавъ дні 23 л. с. м. Трускавець, закладъ купелевый і копальній нафти і виїхавъ до Хирова. Въ Дрогобичі на

приятіе п. намѣстника виставлено триумфальну браму а на дому виїхано хоругви. Бурмістръ подавъ п. намѣстникови хлѣбъ соль, а войскова банду заграла піснъ народний і „Jeszcze Polska nie zginęła“. П. намѣстникъ звідѣвъ копальній

нафтъ. щобъ „Народна Торговля“ чимъ скорше отворила свій складъ въ Залізцяхъ. Делкі селянин въ околиці готовій на той случай открывати склепи-
ки по селянамъ і брати товари въ складу „Народ-
ної Торговлї“ въ Залізцяхъ.

— Іспитъ зрѣlosti въ гімназії Дрогобицької зложи-
ли въ помежі 16 абітурієнтівъ: Лейзоръ Жуци-
нській (съ бѣзівач.), Ісаакъ Аллергандъ, Ігн. Ви-
сокопій, А. Блюменблать, Вильг. Чучанській, І. Фридманъ,
М. Готлібъ, Ів. Комарницкій, Нак. Лятошинській, Мойсеї Пахтманъ, Генр. Розсадов-
ський, Меч. Рыцицкій, Март. Швабовичъ і А. Ва-
зенбергъ. Два мають поправити одинъ предметъ
по феріяхъ.

— Видѣль товариства „Академичне Братство“ у Льво-
вѣ складає симъ цирко-сердечну подику Ви. п. Ва-
димирови Качалъ въ Кіевѣ за щедрый даръ 19
зр. 12 кр. въ користь товариства. — **Выдѣлъ.**

— Жидовска Alliance Israélite ухвалила заснову-
вати і реформувати школы жидовські въ Галичи-
нѣ. Въ Улашківцяхъ закладає першу робітницу
школу, а въ Станиславовѣ реформує звичайну
школу жидовську.

— Зъ Залозецкого пишуть намъ: Живо жита
въ нашої околиці видало лиши 3—4 копи на
моргу; намолоту можна надѣятися.

— На ліквідацію продажъ виставленій панській
маєтки: Лужна съ приваленностями въ Сандеч-
чи; Залуче-Вербовъ въ Тернопольщій (цѣна
вики. 33-228 зр.); півта частина добръ Осовиціма
въ Вадовицкому (14 478 зр.).

— Доходы Рускої Бурси въ Коломыї въ мѣсяцяхъ
чervніо і липніо 1885: Вс. о. Мацѣльнській зъ
Угринківцемъ жертвувавъ 1 зр.; въ представлена
театральної „Товариства драматичного“ въ ко-
ристъ Бурси вилнуло 18 зр. 19 кр.; членська
вкладка Іосіза Блоокуркого, мѣщана колом-
ийського 1 зр.; Вс. о. Васильківській зъ Моги-
льниці жертвувавъ 2 зр.; въ скарбницу бурсо-
вог (склада на убогихъ учениковъ) въ коломий-
ській церкві парохіальній за рокъ 1885 28 зр.

— Ві. Доброділь складає привідну подику —
Зарівъ Бурси.

— На Руно Буро въ Стрію відмінуло бъ мар-
та до 15 липня наступній жертвами: Ви. о. Ру-
жинській зъ Стругами 47 зр. 82 кр. (а тѣ бѣ 10 зр.; бѣ 12 кр. церк. братства Стругинія нижнього
6 зр.; бѣ громади Стругинія нижнього 1 зр.; бѣ
Ви. п-ї Юстини Бобікевичевої 25 зр.; бѣ о. Малицкого зъ Прилопини і о. Макаревицького зъ Сва-
річева по 2 зр.; бѣ о. І. Заячківського зъ Долинки 1 зр. 20 кр. і бѣ п-ї Т. Білецкого зъ Долини 42 кр.) —
Дхв. Выдѣлъ Ради поївтової Буро въ Стрію — Ви. о. А. Желехів-
ській зъ Козьови, ч. громада Волосинка (черезъ Ред. „Дѣла“) і о. Каленюк

Оплату на 40 дней получать о. Иосифа
Дудакевича, пароха Погреби.

Переписка Редакции и Администрации.

Всем, а. Ив. Вол. въ Шенено. Ваші орудки зможе залогодити якъ сть початкомъ серпня, бо до того часу пнагаря Ставропітгійська замкнена. 100 зр. мы никогда не держали. За ласкану память дружеско и шлемо Вамъ и всемъ Братьямъ нашимъ за Океаномъ щиро-руска поздоровленіе. — Всич. Адм. Г. С. у Вадима. До конца року ще 4 зр. а. в. — Вл. И. Ст. и Кн. П. Б. скій не застине насъ, толькъ и не взымаю до Кр.—ецъ. Одержали Ваші листъ заразъ выслано. За письмо спаси Богъ!

Конкурсъ.

Выдали Братства церковного св. Арх. Михаила въ Коломыи разыщутъ конкурсъ на принятие 16 патомцівъ до Русской Бурсы въ Коломыи на рѣку школъ 1885/86.

Участники мають внести на руки предсѣдателя Братства, або до „Заряду Русской Бурсы им. св. Арх. Михаила въ Коломыи“ найдальше до 15 лат. серпня с. р. прошеннія, засмотреніе въ свѣдѣствіи: 1) крещенія, 2) убожества отъ своего патрона и громады; 3) школьне зъ послѣдніго курсу; 4) заявленіе, подписане черезъ родича або опікуна, въ котрому обов'язується, сколько може и хоче, чи то гримія чи натуралізми, привинтило до удержанія своего сына а вагдію пущиля.

Условія принятія суть: 1) Поступъ въ наукахъ що найменше добрий, зъ науки релігії и языка руского задовільної, обычай и чистота похвальні. 2) Знанье спбывъ церковного, а бодай добрий голосъ. 3) Кождый кандидатъ поддає або передъ принятіемъ въ Бурсу испытви зъ спбыву, а кандидатъ зъ школъ народныхъ испытви зъ руского языка. 4) Платомецъ мусить мати отповідну одяжъ и обувь, а зъ бѣла по 3 пары: 3 сорочки и 3 підштанки, 2 ручники, 2 простирали, 6 хустокъ до носа, подушка, 2 пошевки, котъ або ковдра до покривання и сінникъ. 5) На праць бѣла має платомецъ зложити заразъ при принятію Зр. на ціймъ рѣкъ. 6) Декларованій датчи на удержаніе має зложити въ половинѣ заразъ при принятіи, а другу половину съ початкомъ другого курсу школъного. 7) Принятими могутъ бути лиши правдиво убогі ученики, Русини гр. кат. образу, атъ что рохти низшихъ кляють гимназіальнихъ и въ IV-той класъ нормальномъ, а першевтою до принятія при рѣбніхъ обставинъ мають кандидати съ блічнимъ успіхомъ въ наукахъ и добри спбваки. 8) Прошенія не засмотреній цілкомъ въ повышеній свѣдоцтва, и тѣ, котрій виплынутъ по 15 лат. серпня, не будуть уважленіи.

Отъ Выдали Братства св. Арх. Михаила въ Коломыи, дні 8 (20) липня 1885.

Волод. Ступницікій Григорій Кулчицікій, предсѣдатель Братства.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручас 1315 55—? росу красоты и всякий косметики такъ чрезъ мене якъ и инишіи фірми поручавай.

Въ друкарні товариства им. Шевченка

(ул. Академична Ч. 8)

можна добрать по зниж.-найм. цѣнѣ:

Рочники часописи „Правда“:

Рочникъ V зъ р. 1872	2 зр.
VI зъ р. 1873	2 зр.
IX зъ р. 1876	2 зр.
X зъ р. 1877	2 зр.
XI зъ р. 1878 частъ літ. 2 томы	1 ар.
XII зъ р. 1879	2 зр.
XIII зъ р. 1880 частъ I	50 кр.
зъ р. 1884 частъ II	1 ар.

Крѣмъ тогоже можна набути:

„Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache“ von Dr. Emil Ogonowski за 2 зр. 25 кр. 1. „Історія руска Костомарова“, перекладъ Ол. Барбінського томъ I за 60 кр., т. II за 50 кр., т. III за 60 кр.; въ 3 томы разомъ за 1 ар. 50 кр.

2. „Світогляд українського народа“, Нечуя за 50 кр.

3. „Повѣстки и оповѣданія“, Нечуя, за 30 кр.

4. „Кайдаша сема“, повѣсть Нечуя за 80 кр.

5. Фед'ковича „Добушъ“, Заревича „Боднар'ївна“ и Фед'ковича „Якъ козакъ роги управлють“ — по 10 кр.

Хорошимъ подарункомъ для молодѣжи

есть

КОВЗАРЬ Т. ШЕВЧЕНКА ТОМЪ I,

оправленій въ полотно и зъ золоченымъ заголовкомъ, съ портретомъ въ коротко живописью поета.

Книжочка та припурчена ц. к. Кравею Ра-
дою Шк. на премії для школьніо молодїжі
и до школьніо бібліотекъ.

Цѣна 40 кр. (съ пересыпкою 45 кр.)

Можна добрать черезъ редакцію „Школа. Часопис“

Курсъ львівскій зъ дні 24 л. липня 1885.

платать жадають квотр. валютою	
р. кр.	р. кр.
243	246
226	229 50
274	278 50
2. Листы заст. за 100 р.	
Общ. кредит. гал. по 5% а.	99 40 100 40
" " по 4% а.	90 75 92 —
Банку гал. гал. по 10% а.	99 40 100 40
Банку гал. гал. 5% а.	101 35 102 35
Листы доз. гал. банку 3% а. лікв.	57 — 59 —
3. Листы довіжн. за 100 р.	
Общ. роль. кред. Залог. для Гал. въ Буков. 6% зълько, въ 15 літн.	— — —
4. Облиги за 100 р.	101 40 102 40
Индемізація гал. 5% м. к.	97 — 98 —
Облиги комуналн. банку кра- евого 5% а.	102 75 104 —
Пожички кр. въ 1875 по 6%.	17 — 19 —
5. Листы мѣста Кракова	23 50 25 50
6. Монеты.	— — —
Дукатъ голландскій	5 80 5 90
Інсарскій	5 85 5 95
Наполеондорп	9 84 9 94
Імперіаль	10 12 10 25
Рубль россійскій срібний	1 54 1 64
шапоровий	1 22% 1 24%
100 марокъ німецкихъ	60 95 61 60

Важне для Родичевъ.

Родичъ, бажаючий привезти своихъ си-
дьвъ, учащающихъ до школъ у Львовъ знайдуть
для нихъ добре помѣщенье, здоровий и поживний
харчъ и родительську опіку за умбрену цѣну въ
домѣ урядника магістрату. Зголомувати можна
або вже теперъ або при конці вакації и сть по-
чаткомъ школъного року до вънизу підписаного.

K. Скібінкій.
Львовъ, улица Галицка ч. 54.

Подписаній завѣдомиле П. Т. Публику,
що отбувши дозшу практику на дентистич-
ній клініцѣ при университетѣ въ Гальвѣ
подъ проводомъ проф. дра Гольденера, по-
селився въ Чернівцяхъ и виконавъ всѣ въ
объемѣ дентистики входачі дѣланя підоля
найновійшихъ засадъ науки.

Ординує отъ год. 8—12 передъ и 2—6
по полудні.

1369 20—? ПЕТРО КАДАЙСКІЙ
въ Чернівцяхъ ул. Руска ч. 9.

Глядится учителя домового

для 3 дітей, въ зъ 4 класы школъ народныхъ.
Пожданій бувъ бы укоїчений семинаристъ. О
близшій умовії просить отнести подъ адресою:
О. А. Танчиковскій, парохъ въ Дунаевѣ; пошта
тамъ-же.

Маріянъ Авдіїковскій

лькарь ветеринарії

замешкавъ и отбувавъ практику ветери-
нарійну

въ Калуші.

Старший мельникъ,

котрій бувъ занятий въ млинахъ вальцевыхъ
найновійшої конструкції якъ такожъ и при чес-
тихъ и въ свомъ званіи есть всесторонне обра-
зований, пошукує у властителівъ мильнівъ въ Га-
личинѣ або въ Россії посады. Знає языки ческій
и німецкій і потрафить вести цѣлу маніпуляцію
мельницу. Ласкавъ зголосженія пріймає підъ адресою:
І. Г. Адміністрація „Дѣла“.

Огнетревалій и безпечній отъ влому

KACSY
солідно и прекрасно виро-
блений съ американськими зам-
ками и паскиловими засув-
ками продаває дуже дешево

СИМОНЪ ДЕГЕНЬ,
у Львовѣ, ч. 19 ул. Валова.

(проситься о кореспонденцію въ німецькій языць.)

КОСЫ

7 ручковій волоскій

по 34 кр.

7 1/2 "

по 36 кр.

7 " рускій довгій

по 36 кр.

7 " волоскій бракований

по 20 кр.

высылає на замовленіе Магазинъ

НАРОДНОЇ ТОРГОВЛІ

ВО ЛЬВОВѢ.

Опакованіе зачисляється якъ найдешевше.

КОНТОРА ВЫМЪНЫ

ц. к. уприв. галиц.

акційного Банку Гипотечного

купує и продає

ВСІ ЕФЕКТИ И МОНЕТЫ

подъ найприступнѣшими условіями.

50 Листы Гипотечный и

50 Листы Гипотечный преміований

котрій після закона зъ дні 2 липня 1868 (Днів. з. д. XXXVIII. ч. 93) и найвишої постанови зъ дні 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщування капіталівъ фон-
довыхъ, пушніарныхъ, кавцій супружескихъ військовыхъ, на кавцію въ вадії

можна въ съй Kontorъ получити.

(до вилосовання съ 10% премію т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинції виконуються безъ проволоки по курсѣ днів.

1849 36—?

НОВООТКРЫТА

Торговля церковныхъ знарядій, образовъ, ризъ и книгъ ТЕОДОРА СТАХЕВИЧА

въ Станиславовѣ,

поручаче Всечестному Духовенству, славетнымъ громадамъ, церковнимъ комітетамъ и Высокоповажаній Публіцъ богатый выборъ:

матерій церковныхъ и ризъ готовыхъ, стихар'ївъ, балдахіновъ, хоруговъ, фанъ, плащаниць, образівъ маліванихъ на блісъ и полотнѣ, до іконостасівъ, престолъвъ и на стѣны церковній; болтарики або образы процесіональній; хрестов